

[Miljøministeren]

tiver til fosfat i vaskemidler og fundet, at deres miljømæssige, vasketekniske og sundhedsmæssige effekter på daværende tidspunkt ikke var tilfredsstillende belyst, og at de derfor ikke umiddelbart kunne anses for realistiske alternativer. Denne konklusion er nu taget op til fornyet overvejelse i forbindelse med vurderingen af mulighederne for at begrænse fosfatudledningerne.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at Miljøstyrelsen forbereder udsendelse af en ny bekendtgørelse om registrering af vaske- og rengøringsmidlers kvantitative sammensætning. Når disse oplysninger indløber i løbet af foråret 1987, vil det på grundlag af indholdet af fosfat, fosfaterstatninger, overfladeaktive stoffer m.v. blive vurderet, om området skal gøres til genstand for en mere omfattende regulering for på denne måde at mindske de miljømæssige effekter af udledninger af vaske- og rengøringsmidler.«

Spm. nr. S 290

Til *justitsministeren* (24/11 86) af:

Stavad (S):

»Vil ministeren tage initiativ til, at oliebranchens kontoordninger for betaling af olieprodukter fritages for de nye regler om udbetaling, rentebetaling og stemping, såfremt formålet primært er at fordele fyringsomkostningerne jævnt ud over året og aftalen ikke indebærer en betydelig kreditgivning?«

Begrundelse

Det virker klart urimeligt, hvis kartoffelkurens regler ødelægger praktiske arrangementer med jævn fordeling af varmeudgifterne i løbet af året. Det kan ødelægge mange familiers økonomi, såfremt varmeudgiften skal betales med store beløb i de koldeste vintermåneder.

Det vil også være en klar forskelsbehandling af familier med eget fyringsanlæg i forhold til dem, der er tilsluttet de kollektive fjernvarmeværker eller har elvarme, da disse normalt vil få varmeudgifterne fordelt over hele året uden at blive ramt af kartoffelkurens skærpede bestemmelser for kontoordninger.

Svar (1/12 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Køb af olie på kredit har altid været omfattet af kreditkøbsloven.

Under Folketingets behandling af kartoffelkuren spurgte Oliebranchens Fællesrepræsentation Justitsministeriet, om de såkaldte varmekonti var omfattet af ændringsforslaget til kreditkøbsloven, hvilket Justitsministeriet bekræftede i en skrivelse af 15. oktober 1986.

Justitsministeriet har ikke fået yderligere henvendelser fra oliebranchen bortset fra en kopi af branchens henvendelse af 11. november 1986 til forbrugerombudsmanden, der som bekendt ikke kan ændre lovgivningen.

I ændringen af kreditkøbsloven blev der netop med henblik på, at kontohaverne kunne nå at indrette sig på de nye regler, givet adgang til, at man kan udskyde opkrævningen af specielt udbetalingen på de 30 pct. til senest den 31. januar 1987. Alle fik således mere end 3 måneder efter lovens vedtagelse til at indrette sig i overensstemmelse med loven. Oliebranchen har som nævnt allerede fra den 16. oktober 1986 vidst, at dens varmekonti var omfattet af kartoffelkurens indgreb over for kreditkøb.

Efter Justitsministeriets opfattelse kunne man derfor også i denne branche loyalt have forberedt kunderne på virkningerne af indgrebet og formentlig i meget vidt omfang have mindsket de ulemper, som altid må følge af en sådan straming af kreditreglerne.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at kreditkøbsloven indeholder en hjemmel for justitsministeren til at bestemme, at loven ikke eller kun delvis skal finde anvendelse på køb af bestemte arter af løsøre.

Formålet med kartoffelkurens indgreb har været at begrænse kreditgivningen og i stedet motivere til i videre omfang at foretage en forudgående opsparing. Dette bør i princippet også gælde et større indkøb af fyringsolie.

På baggrund af henvendelsen fra oliebranchen er jeg imidlertid villig til at undersøge, i hvilket omfang der er et reelt behov for at fritage varmekonti for de nye regler i kreditkøbsloven om minimumsafdrag for konti. Jeg vil derfor anmode oliebranchen om oplysninger, der kan belyse dette nærmere.

Det er derimod ikke regeringens opfattelse, at der er grundlag for at gennemføre lovændringer, der undtager oliekonti fra de sær-